

OPOŹNIĆ SIĘ (1) *vb pf*

opoźnić się (1), [**opozdnąć się**].

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

3 pl m pers praet opóźnili się, [opozdnili się].

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. opóźnić.

Wykonać jakąś czynność lub znaleźć się w jakimś stanie po dłuższym czasie lub później niż należy; posterare, postvenire, serum vel serissimum esse vel (ad)venire, tar de advenire Cn: idąc z wsi na iármárk kthory był w kilku milach/ opóźnili lie/ że w boru zoftác przez noc muilieli. GórnDworz P5.

a. [*Pozostać w tyle [za kim]: Komendator Iurgemborski niktorych z Litwy/ ktorzy lię zá woyłkiem opozdnili w pułczy poimał. StryjKron 445.*]

Synonimy: omieszkać, zamieszkać, zmieszkać.

Formacje współrdzenne: spoźnić się; opaźdzać się; opoździć, opoździć się; opozdnąć się; opoździać się.

JB